

Trekløveret fra TV's "Når storken svigter"

Tekst: MARIANNE TOFTE,
tofte@seoghoer.dk

Foto: NIELS S. ANDERSEN

Signe er begejstret for dyr. Ud over at tage sig kærligt af Ninkaninus og Stampe er hun glad for heste og går til ridning.

Ellers går meget af tiden med venner og veninder, som mor og far er meget bevidste om, at hun som enebarn holder kontakt til

VI ER EN RIGTIG FAMILIE

Mor og far er lyse - lille Signe er mørk. Det kræver sin forklaring, og Signe spørger gerne. Men forældrene Vibeke og Stig fortæller gladeligt deres lille datter om, hvordan hun blev hentet i Indien

Aldrig så snart er vi svinget op ad indkørslen til familien Langborgs hus i Gørsløse, før døren bliver smækket op på vid gab, og seksårige Signe råber hej til os.

Generthed er tilsyneladende ikke et af hendes karaktertræk, for selv om hun ikke har set os før, er hun lutler smil og entusiasme.

- Du skal sidde på denne her side af mig, Marianne - og

Niels, du skal sidde på den anden side af mig, kommanderer hun os på plads ved morgenbordet.

Signe er en af de små hovedpersoner i DR-dokumentaren "Når storken svigter", som senere første gang kunne stifte bekendtskab med, da hun 13 måneder gammel blev hentet på børnehjemmet i Indien af sin mor og far, Vibeke og Stig.

En af Stigs overvejelser dengang var, hvor meget det biologi-

ske betød. Var man nu en rigtig familie?

- Den bekymring kunne jeg godt have sparet mig, for gu er man så. Vi er en rigtig familie, siger Stig.

Nu er Signe blevet en glad, tilidsfuld og harmonisk seksårig, som helt tydeligt er vant til at få massevis af opmærksomhed.

- Hun er jo enebarn, siger Vibeke, - så det kan nok ikke være anderledes.

- Jeg har ingen bror og ingen søster, forklarer Signe begrebet enebarn nærmere, men på spørgsmålet om, hvorvidt hun er ked af det faktum, ryster hun på hovedet og svarer kort og godt: - Nej!

Det bliver heller ikke anderledes. Vibeke er 46 og Stig 45, så de mener, at det løb er kørt.

- Vi er blevet for gamle, og Signe når at blive for stor, inden nummer to i så fald ville ankom-

me, siger de.

Parret var i sin tid heller ikke lynhurtige til at tage beslutningen om at adoptere. Først skulle de igennem alenlange prøvelser og mange nedture i forsøget på at undfangne et barn.

Har aldrig fortrudt

- Vi blev tit spurgt, hvorfor vi dog ikke adopterede, men vi var bare ikke parate til det, siger de.

KORT OM FAMILIEN

Drømmer om: At få råd til en Indien-tur, når Signe skal konfirmeres.

Bange for: Racisme. Men godt at bo i en lille by, hvor alle kender alle.

Glade for: At Vibeke og Stig hentede Signe på børnehjemmet i Indien, så de kan snakke med hende om hendes første år.

Den biologiske mor: Signe kan ved personlig henvendelse til den indiske højesteret få et billede af sin indiske mor, som derudover er sikret fuldstændig anonymitet.

Det bedste ved DR-udsendelsen: Vibeke og Stig har fået alle råbånd med bunkevis af film om Signes første møde med mor og far, der måske kan komme hende til gavn og glæde senere i livet.

Det blev de dog efter det sidste mislykkede forsøg på graviditet.

- Vi tog hjem fra fertilitets-klinikken, googled "adoption" og læste en masse om emnet. Jo mere vi læste, jo mere indlysende blev det for os, at selvfølgelig var det da det, vi skulle.

En beslutning, parret aldrig har fortrudt.

- Selvfølgelig dukker der nogle spørgsmål op, som ikke vil

forekomme i familier med biologiske børn, men det tager vi stille og roligt og snakker om tingene, siger Stig.

Signe selv har tumlet med spørgsmål om, hvorfor hun er så mørk, og hvorfor hun ikke har ligget inde i Vibeke's mave. Så det har især Vibeke talt meget med hende om.

- Det er mig, siger Signe og viser billedet, som var det første mor og far fik sendt af hende, da de modtog papirerne fra børnehjemmet.
- Fra det øjeblik var hun vores, siger Vibeke og Stig, som fire måneder senere tog til Indien og hentede hende hjem

Kuløren havde Signes lyslokede og blåøjede veninde, Cecilie, for nylig sin egen underfundige kommentar til: - Vi ligner da hinanden på benene, for vi har begge to gamacher på.